

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie R. K.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 lipca 2015 r.

na skutek zażalenia R.K. na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 19 maja 2015 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku R.K. o wznowienie postępowania z uwagi na nieuzupełnienie w określonym terminie braku formalnego w postaci sporządzenia go i podpisania przez adwokata. Na to zarządzenie zażalenie złożył wnioskodawca zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zajętego stanowiska, co miało wpływ na jego treść i wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne, albowiem prawidłowo odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Należy wskazać, że zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k., jeżeli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, to powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika. Wnioskodawcy został wyznaczony obrońca z urzędu do zbadania podstaw wniosku

o wznowienie postępowania. Należy jednak podkreślić, że nie jest on zobowiązany do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (art. 84 § 3 k.p.k.). W przedstawionej opinii obrońca oświadczył, że nie ma takich podstaw i szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko. Jest ono dla Sądu wiążące w tym znaczeniu, że w Kodeksie postępowania karnego nie ma przepisu, który upoważniałby organ procesowy do „przymuszenia” obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, jak i też przepisu, który nakazywałby ustanowić innego obrońcę z urzędu (por. postanowienie SN z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9-10, poz. 82). Natomiast organ procesowy, który go wyznaczył, jest uprawniony do badania prawidłowości wykonania obowiązków w ramach zagwarantowania stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zakresie wynikającym z art. 84 § 3 k.p.k. W przedmiotowej sprawie nie stwierdzono, aby wyznaczony obrońca z urzędu nienależycie wykonał swoje obowiązki.

Reasumując, skoro złożony przez R.K. wniosek o wznowienie postępowania zawierał wskazany powyżej brak formalny i nie został on usunięty w określonym terminie, to prawidłowo wydano zarządzenie o odmowie jego przyjęcia.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.